

<b>Modřanská farnost - kontakty</b>		
<b>Úřední hodiny na faře</b>		
Pondělí	9:00–12:00	14:00–17:00
Středa	9:00–12:00	14:00–17:00
Kontakt s knězem je možný také v kostele po bohoslužbách, případně i jindy podle možností a dohody.		
<b>Adresa fary:</b> K dolům 5/31, 143 00 – Praha 4. Tel. 242 410 672. Internetová adresa: <a href="http://www.modranska.farnost.cz">www.modranska.farnost.cz</a> Číslo farního účtu: 191195305/0300		
<b>Farář:</b> P. Jerzy Gapski Mobil: 724 324 555; e-mail: <a href="mailto:gapski@centrum.cz">gapski@centrum.cz</a>		
V případě nepřítomnosti duchovního správce též tel. 777 237 148.		

\*\*\*

<b>Chlapecký sbor Pueri Cantate</b>
Přijímáme chlapce do 13-ti let. Bližší informace podá Miloslav Šimek, tel. 724 561 711. Bližší informace na internetové adrese <a href="http://pueri.info">pueri.info</a> .

\*\*\*

<b>Farní Charita</b>
Charita je otevřena vždy ve čtvrtek mezi 16-17. hodinou (ulice K otočce, za bývalou samoobsluhou, u MŠ).
Bližší informace podá paní Anna Rázková na tel. 241-77-25-35.

\*\*\*

**PRAVIDELNÝ POŘAD BOHOSLUŽEB V MODŘANSKÉM KOSTELE**

neděle	pondělí	úterý	středa	čtvrtek	pátek	sobota
8:00, 9:30 18:00	18:00	**8:00	18:00	**	18:00	*8:00

\* **Sobotní mše svatá je sloužena latinsky, 2. a 4. sobotu v měsíci podle misálu z r. 1962.**

\*\* **v době adventní je mše sv. v 6:00 (roráty)**

\*\*\*

Zpravodaj vydává: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie, K dolům 5/31, 143 00 – Praha 4, IČ: 60437502, evidenční číslo: MK ČR E 17456.

Adiutorium nostrum in nomine Domini

ZPRAVODAJ

**ZPRAVODAJ**  
**ŘÍMSKOKATOLICKÉ**  
**FARNOSTI**  
**MODŘANY**

2/2008

**Doba**  
**velikonoční**  
**2008**

Vážení farníci,  
když slyšíme modlitby, písně a žalmy Církve k velikonoční době, tento výbuch světla, vítězství, radosti a slávy, které přecházejí z jednoho aleluja do druhého, měli bychom se domnívat, že křesťanství se nachází v jednom jediném velikém jásohu. Tak to také říká hymnus Velikonoční neděle: „Radost z vítězství naplnila celou naši duši!“

Ale všichni vědí, že křesťané dnešních dnů ve své většině jsou všechno, jen ne jášající křesťané. Kde se vzala tato propast mezi velikonoční radostí a naším častým neradostným rozpoložením? Co odpovídá více spásné skutečnosti, velikonoční jásoh nebo naše skleslost?

Myslím, že k vysvětlení tohoto jevu je třeba si uvědomit, že mohutné protivelikonoční síly byly na světě vždy již od Kristova zmrtvýchvstání. *Do vlastního přišel, a svoji ho nepřijali.* (J 1,11) Je to mystérium zla, že lidé, tak jako odmítli, zabili a pochovali vtěleného Božího Syna, chtěli by odstranit ze světa i Zmrtvýchvstalého. Kolikrát již byl zmrtvýchvstalý Kristus prohlášen definitivně za mrtvého! I v naší době je mnoho těch, kteří chtějí Boha odstranit z našeho života, z naší kultury, z naší výchovy, z našeho zákonodárství. Falešné proroky, které Pán svým učedníkům předpověděl, zažíváme dnes přímo masově. Ale žádný strach, my budeme letos a každý rok slavit skutečně Velikonoce, neboť zmrtvýchvstalý Spasitel je uprostřed nás. Pomysleme na učedníky z Emauz, kteří uprostřed své velké nejistoty uslyšeli Pánova slova a poznali ho při lámání chleba. Kdo se takto otevře hlasu našeho Pána, může ho uslyšet i dnes.

Pak může i nás setkání se Zmrtvýchvstalým přivést k velikonočnímu prožitku, o kterém svědčí učedníci: *Copak v nás nehořelo srdce?* Setkání s živoucím Bohem, osvobození od vší viny skrze jeho slovo odpuštění, spojení s ním ve velikonoční svátosti. Jestliže to prožijeme, znovu zakusíme, co je to velikonoční jásos, pochopíme, že radost z vítězství může v nás být zcela pravdivá a skutečná.

Váš otec Jerzy

<b>Velikonoční obřady v modřanském kostele Nanebevzetí Panny Marie</b>	
<b>20. března – Zelený čtvrtek</b>	
<b>16,30</b>	mše sv. pro rodiny s dětmi
<b>18,00</b>	mše sv. na památku Poslední večeře Páně
<b>21. března – Velký pátek</b>	
<b>15,00</b>	křížová cesta
<b>18,00</b>	obřady Velkého pátku
<b>22. března – Bílá sobota</b>	
<b>8,00-15,00</b>	adorace u Božího hrobu
<b>15,00</b>	pobožnost u Božího hrobu
<b>20,00</b>	vigilie - mše sv. na vzkříšení Páně
<b>23. března – Boží hod velikonoční – slavnost Zmrtvýchvstání Páně</b>	
<b>8,00</b>	mše sv.
<b>9,30</b>	mše sv. pro rodiny s dětmi
<b>18,00</b>	mše sv., při které zazní Korunovační mše C dur W. A. Mozarta v provedení Modřanského chrámového sboru;
<b>24. března – Pondělí velikonoční</b>	
<b>8,00</b>	mše sv.
<b>9,30</b>	mše sv. pro rodiny s dětmi

## O velikonočních symbolech

### Beránek

je jedním z nejstarších a nejčastějších křesťanských symbolů a bývá používán ve více významech. Ve velikonoční symbolice představuje Krista - ukřižovaného a zmrtvýchvstalého. Toto znamení má svůj původ ve starozákonních předobrazech: beran obětovaný Abrahamem místo Izáka (Gn 22, 13), Hospodinův služebník podobný obětnímu beránku z Izaiášova proroctví (Iz 53, 7) a především beránek, jehož krev ochránila domy Izraelitů při vyhlazování všeho prvorozeného v egyptské zemi (Ex 12). V Novém zákoně je obraz Krista jako Beránka Božího na mnoha místech potvrzen a ještě rozveden. Kristus je pravý velikonoční beránek, beránek bez vady a poskvrny (tj. bez hříchu), který vykoupil lidi za cenu své krve (1 Kor 5, 7; 1 Petr 1, 19; Zj 5, 9n). Bývá zobrazován s různými vysvětlujícími znameními. Kříž stojící za beránkem je znamením vítězné smrti; někdy je nahrazen praporem se slovy "Pokoj vám" či "Aleluja" a nebo bílou vlajkou s červeným křížem, znamením vítězství nad smrtí. Bývá ověnčen palmami, symbolem mučednictví a vítězství; někdy je také zobrazován s řeckými písmeny A a, jež jsou symbolem jeho věčného života. Čtyři prameny vytékající ze skály, na níž beránek někdy stojí, představují milost vykoupění, která se rozlévá z kříže na všechny světové strany. "On (Kristus) se jednou provždy stal naším Beránkem, naším obhájcem u tvého trůnu. On - Beránek obětovaný - už neumírá, Beránek zabitý žije na věky." (z preface 4. velikonoční)

\*\*\*

### Chrámový sbor přijímá nové členy!

Hlásit se může každý, kdo má chuť zazpívat si v našem chrámovém sboru. Podmínkou je jen hudební sluch a hlas ... takže proč to jednou nezkusit? Hledáme především zájemce do sopránu a tenoru, ale rádi přivítáme i ostatní hlasy...

Účinkujeme většinou několikrát ročně, zejména o svátcích. Zkoušky se konají obvykle **v pondělí od 19 hodin** na faře.

**Sbormistr Mgr. Pavel Polásek, tel. 602 441 064.**

chvály nepřinášejí kněží v jeruzalémském chrámu, ale přináší ji "přesvatá Církev".

Čtvrtá a poslední část chvalozpěvu nejdříve opěvuje velikonoční svíci, která rozdává světlo, a přestože se její plamen dělí, neubývá ho. Když slyšíme tato slova, hned nám vytane na mysl setkání Mojžíše s Bohem v hořím keři. Keř sice hořel, ale nebyl plamenem stráven (Ex 3, 2). Mojžíš tehdy poznal Boží jméno. My poznáváme Krista, pravé světlo světa (srv. Jan 8, 12). Včela je v pohanské antické poezii symbolem panenského mateřství (srv. Vergilius, Georgika, 4. kniha). Zmínka o pilné včele je ve velikonočním chvalozpěvu obrazem Panny Marie. Jako včela připravila vosk, z něhož se napájí plamen svíce, tak Panna Maria dala lidské tělo Božímu synu, z něhož pramení naše osvícení skrze milost. Chvalozpěv je uzavřen prosbami, aby velikonoční svíce, která je symbolem Krista, stále svítila nesláboucím světlem a rozlévala svou záři do celého světa. Ježíš Kristus je zde nazýván "jitřní Vládce světla, který nezná západu." (Srv. 2Petr 1, 19; Zj 22, 16)

Velikonoční chvalozpěv vyniká nejen krásou své literární formy, ale také hlubokým teologickým obsahem. Jako z nevyčerpatelné studnice čerpá z bohatsví Starého i Nového zákona. Při důkladnějším zkoumání bychom našli ještě více ozvěn biblických textů kromě těch, na které jsme ukázali při našem zamyšlení. Velikonoční chvalozpěv sice uzavírá první část velikonoční vigílie, ale už nás uvádí do nitra Kristova velikonočního tajemství. Je radostnou zvěstí (evangeliem) o Kristově vítězství nad smrtí. Ve světle velikonoční svíce budeme dále naslouchat dějinám spásy v bohoslužbě slova, v jejím světle se katechumeni zrodí k novému životu, v jejím světle se Církev shromáždí kolem oltáře. Ve světle Kristovy milosti se náš život stane jediným velkolepým chvalozpěvem o Bohu.

(převzato z časopisu Amen 4/1999)

\*\*\*

### *Májové pobožnosti*

se v našem kostele konají:

v pondělí, ve středu a v pátek po večerní mši svaté,

v sobotu po ranní mši svaté,

v neděli v 15 hodin.

\*\*\*

### **POLSKO – LICHEŇ**

Duchovní doprovod: P. Jerzy Gapski

Program:

1. den – odjezd z Modřan od kostela v 6.00 hod., **Kalisz** – mše svatá, poutní místo Svaté Rodiny, **Licheň Stary** – poutní místo, ubytování, večere, nocleh

2. den – **Gniezno** – katedrála, hrob sv. Vojtěcha, mše svatá, **Kazimierz Biskupi** – kostel sv. Jana a kostel sv. Martina, večere, nocleh

3. den – **Licheň Stary** – prohlídka poutního místa, mše svatá, Křížová cesta, odpoledne projížďka lodí po místních jezerech, večere, nocleh

4. den – mše svatá, po snídani odjezd, příjezd ve večerních hodinách

Termín: **20.08. – 23.08.2008**

Cena: **4.460,- Kč**

Cena zahrnuje: dopravu klimatizovaným autobusem, 3x ubytování ve 2-3 lůžkových pokojích, 3x polopenze, vstupy, projížďku lodí po jezerech, kompletní pojištění, služby průvodce.

## Varovné upozornění na Nadační fond dětí Matky Terezy

**Arcibiskupství pražské** s politováním sděluje všem, koho by tato informace mohla zajímat, že **nemůže** v žádném případě nikomu **doporučit**, aby podpořil svým finančním příspěvkem činnost **Nadačního fondu Děti Matky Terezy**.

Dopisy, které jsou jménem tohoto fondu rozesílány, jsou podepsány sestrou Myrnou. Na internetových stránkách fondu je její fotografie v oděvu připomínajícím řeholní šat a uvedena pod jménem Myrna Velasco, nikde však není uvedeno, kterého řádu je členkou, takovou informaci nemá k dispozici ani Arcibiskupství pražské, ani Misionářky Lásky, známější pod lidovým názvem Sestry Matky Terezy.

Zakladateli fondu jsou Nathan Barnes a Crystal Chen, oba bytem v Kalifornii (U. S. A.), revizorem fondu je Bruce Barnes, bytem na stejné adrese jako Nathan Barnes. Nathan Barnes je též předsedou správní rady (podle výpisu z nadačního rejstříku), dalšími členy správní rady jsou Tzong Ting Wu, bytem rovněž v Kalifornii, a již uvedený Crystal Chen. Na internetových stránkách fondu jsou však jako vedení fondu uvedeni Dr. Sajan George (bez další identifikace) jako předseda správní rady a již zmíněná sestra Myrna jako poradce. Ani jedna z uvedených osob není sestrami Matky Terezy známa.

Všechny tyto nesrovnalosti a nejasnosti, dále fakt, že uvedený fond nikdy nepožádal sestry Matky Terezy o souhlas s použitím jména Matky Terezy pro svou činnost, neprůkaznost informací o využití případně získaných prostředků (na adrese fondu v Praze se nepodařilo zastihnout nikoho, kdo by byl kompetentní podat o tom jakoukoli informaci) a v neposlední řadě i způsob, jakým je formulován „Odpovědní darovací formulář“, rozesílaný fondem (formulace „Nadační fond dětí Matky Terezy se s radostí pomodlí Vaším jménem za to, co je . . .“ nenajde oporu ani v spiritualitě Matky Terezy, ani v žádné jiné křesťanské spiritualitě), vede pražského arcibiskupa k tomu, že Nadační fond dětí Matky Terezy nepovažuje za důvěryhodnou instituci.

Ve velikonočním chvalozpěvu nám nejprve zaznívá: "Kristus za nás splatil věčnému Otci dluh Adamův a svou krví z lásky prolitou zrušil dlužní úpis dávného hříchu." Slyšíme důležité pravdy o sobě i o Bohu. Jsme Adamovy děti, které propadly hříchu a jsou zatíženy vůči Bohu dluhem, jež nemohou samy zaplatit (srv. Řím 5, 15). Ježíš Kristus tento dluh vzal na sebe a svou krví ho zaplatil, vykoupil nás (srv. Kol 2, 14). Motivem jeho jednání je láska k nám lidem (srv. Jan 3, 16). A potom se před námi odvíjejí obrazy ze Starého zákona, či spíše předobrazy, které poukazují na Krista a v něm se naplní. Chvalozpěv opěvuje "veliké noci", ve kterých se Bůh projevoval svou mocí a připravoval tu "největší a nejslavnější noc". Exsultet ale nelíčí pouze minulé události. Když o židovských velikonocích otec rodiny vyprávěl příběh o vysvobození z Egypta (hagadu), byli všichni vtaženi do přítomnosti Božího jednání. To oni byli vyvedeni z Egypta mocnou Boží rukou, nejen jejich dávní předci. A podobně velikonoční chvalozpěv, když se chystá vypočítávat "veliké noci", začíná slovem "dnes", které se vztahuje ke Kristovu vykupitelskému dílu. "Dnes [...] se zabíjí pravý Beránek (Kristus)"; "To je ta noc, v níž Kristus pouta smrti rozlomil a jako vítěz vystoupil z hrobu." Ježíšovo vykoupení stále platí a my se do něho dnes znovu ponořujeme, tak jako jsme do něho kdysi byli ponořeni ve křtu. "Dnes je ten den spásy." (2Kor 6, 2). Po výčtu "velikých nocí" se jáhnův zpěv nese v duchu adorace a úžasného obdivu nad Boží "otcovskou dobrotou" a "nedocenitelnou láskou". Jako refrén se ozývá vyznání, že naše narození by bylo bezcenné bez vykoupení a náš život by postrádal nevinnost a radost bez milosti křtu.

Třetí část velikonočního chvalozpěvu je podáním oběti: "...přijmi tedy, Otče svatý, tento chvalozpěv jako večerní oběť..." Exsultet volně cituje 2. verš žalmu 141, kde čteme: "Jako kadidlo ať míří má modlitba k tobě, pozdvižení mých rukou jak večerní oběť." Žalmista spojuje svou modlitbu s každodenní večerní obětí v chrámu, při které se páli kadidlo. Tuto oběť

v nebi ..." Dále se obrací ke stvoření: "Raduj se i ty, země ...", ve které rychle zmizely všechny temnoty, protože je zalita oslnivou září svého Krále. Vždyť celé stvoření sténá a úpí, protože očekává, že i ono bude mít podíl na slávě vzkříšení (srv. Řím 8, 19-21). Nyní se jeho naděje naplňuje. Potom vyzývá k chvále a radosti Církve a všechny shromážděné: "Raduj se i ty, Matko Církvi [...] a v mohutném zpěvu lidu ať tento svatý dům Boží zní ozvěnou té radosti." Církev je nazývána matkou, protože Církev je díky velikonočnímu tajemství Krista plodnou, rodí lidi k novému životu v Kristu. Z vody a z Ducha sv. se v Církvi stávají Božími dětmi (srv. Jan 3, 5). A právě o této noci Církev uděluje svátost křtu. Ozdobou Církve je Kristova sláva: "Církev zkrášlená leskem tak jasného světla." Sám Pán ji obmyl svou krví a ozářil světlem svého zmrtvýchvstání. On si ji totiž připravil jako nevěstu, aby byla svatá a bez poskvrny (srv. Ef 5, 27). Nevýslovnou radostí je zaplaveno celé Boží stvoření: andělé v nebi, svět i lidé vykoupení Kristem. Ježíš Kristus je Králem veškerenstva, je Králem věčným a Králem vítězným, jehož příchod ohlašuje polnice (srv. Mt 24, 31; 1Tes 4, 16), je Králem, který přináší spásu. Na závěr prologu se jáhen obrací přímo na shromážděné věřící. To, že "hledí na tak obdivuhodně jasné a svaté světlo", je má pohnout, aby spolu s ním vzývali "milosrdného a všemohoucího Boha". Jáhen také vyznává, že to vůbec není jeho zásluhou, když může zpívat k Boží chvále, a že k tomu potřebuje, aby sám byl naplněn jasem Božího světla, Boží milostí.

Druhá část je vlastním jádrem chvalo zpěvu. Má stejnou strukturu jako díkůvzdání, které známe z každé mše sv., totiž jako preface. Začíná dialogem mezi jáhnem a shromážděným lidem: "Pán s vámi...". Poslední věty dialogu potom rozvíjí úvodní obecná formule: "Vpravdě je důstojné a spravedlivé ..." Jsme pozváni k oslavě Boha s celou vroucností srdce i ducha. Následující úsek začíná slovem "neboť" a vypočítává důvody, pro které bychom měli Boha oslavovat. Výčet důvodů nás vždy upomíná na veliké skutky Boží v dějinách spásy a staví nám před oči obsah toho kterého tajemství našeho vykoupení.

## *Exsultet - Velikonoční chvalo zpěv*

Zajásejte již, zástupy andělů v nebi! Zaskvějte se v slávě, božská tajemství! K vítězství tak mocného Krále zazni polnice a zvěstuj spásu! Raduj se i ty, země, zalitá tak oslnivou září a tonoucí v jasu věčného Krále, pohleď, jak na celém světě rychle zmizely temnoty! Raduj se i ty, matko Církvi, zkrášlená leskem tak jasného světla! A v mohutném zpěvu lidu ať tento svatý dům Boží zní ozvěnou té radosti!

Vzhůru srdce!

Máme je u Pána!

Vzdávejme díky Bohu, našemu Otci!

Je to důstojné a spravedlivé.

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, abychom neviditelného Boha, všemohoucího Otce, i jeho jednorozeného Syna, našeho Pána Ježíše Krista, oslavovali radostným zpěvem a celou vroucností srdce i ducha.

Neboť Kristus za nás splatil věčnému Otci dluh Adamův a svou krví z lásky prolitou zrušil dlužní úpis dávného hříchu. Dnes je slavnost veliké noci, kdy se zabíjí onen pravý Beránek, jehož krev posvěcuje veřeje věřících. To je ta noc, ve které jsi, Bože, naše praotce, Izraelovy děti, kdysi vyvedl z Egypta; Rudým mořem jsi je pak převedl suchou nohou. To je tedy ta noc, kdy jas oslnivého sloupu zahnal temnotu hříchu.

To je ta noc, která dnes na celém světě vzdaluje věřící v Krista od nepravostí světa a od tmy hříchu, vrací k milosti, sdružuje ve svaté společenství. To je ta noc, v níž Kristus pouta smrti rozlomil a jako vítěz vystoupil z hrobu.

Nic by nám neprospělo, že jsme se narodili, kdybychom nebyli vykoupeni. Ó, jak obdivuhodně se sklání k nám tvá otcovská dobrota! Jak nedocenitelný to projev tvé lásky: Syna jsi vydal, abys vykoupil služebníka! Vpravdě nezbytný byl hřích Adamův, který Kristus zahladil svou smrtí. Ó šťastná vina, pro kterou přišel Vykupitel tak vznešený a veliký!

Ó vsutku blažená noc, ta jediná směla znát čas i hodinu, kdy Kristus vstal z říše zemřelých! To je ta noc, o které je psáno: "Noc jako den se rozjasní" a "Noc je mým světlem ve všech mých radostech". A tak posvěcená tato noc zahání hříchy, smývá viny, hříšníkům vrací nevinnost a zarmouceným radost; zahání nenávisť, vytváří jednotu srdcí a pokořuje zlé moci.

V této milostiplné noci přijmi tedy, Otče svatý, tento chvalozpěv jako večerní oběť, kterou ti přináší přesvatá církev, když rukama svých služebníků slavně obětuje tuto svíci ze včelího vosku. Již jsme slyšeli chvalozpěv na tuto svíci, kterou ke cti Boží rozsvítil planoucí oheň. Ačkoli se její plamen dělí a rozdává světlo, přece ho neubývá. Napájí se totiž tajícím voskem, který pro tuto vzácnou svíci připravila pilná včela. Ó vpravdě blahodárná noc, která spojila zemi s nebem, člověka s Bohem.

Prosíme tě tedy, Bože, ať tato svíce, ke cti tvého jména posvěcená, stále svítí neslábnoucím jasnem, aby rozehnala temnotu této noci. Přijmi ji jako líbeznou vůni a dej, aby zářila jako světla na nebi. Plamen její ať spatří jitřní Vládce světla, onen totiž Vládce světla, který nezná západu, ten, který se vrátil z říše zemřelých a jasně zazářil lidskému rodu: tvůj Syn Ježíš Kristus. On s tebou žije a kraluje na věky věků. Amen.

\*\*\*

## *O Velikonočním chvalozpěvu* **Benedikt Mohelník OP**

Velikonoční chvalozpěv je vrcholem první části obřadů velikonoční vigílie a uzavírá ji. Tato část se nazývá Slavnost velikonoční svíce, lucernarium. Uvádí nás nejen do slavnosti Veliké noci, ale také nás ponořuje do hloubky velikonočního tajemství. Exsultet dostal svůj název podle prvního slova, jímž začíná: "Exsultet iam angelica turba caelorum ..." ("Zajásejte již, zástupy andělů v nebi ...").

Velikonoční chvalozpěvy, jakožto pevná součást velikonoční liturgie, začaly vznikat ve 4. stol. Bylo výsadou jáhna, že mohl před biskupem, který jinak vedl celou liturgii, nechat slavnostně zaznít svůj hlas a být zvěstovatelem té nejradostnější události v dějinách, Kristova zmrtvýchvstání. V tento den plní jáhen snad svou nejvznešenější úlohu během liturgického roku. Ve staré liturgii byl jako jediný oblečen do bílých rouch, zatímco ostatní měli ještě roucha v kající barvě. Jáhen zde zastupuje anděla, který u prázdného hrobu oznamoval učedníkům Ježíšovo vítězství nad smrtí. Alespoň v nejstarších dobách jáhen sám také chvalozpěv skládal. Za autora textu velikonočního chvalozpěvu, jak ho užívá římská liturgie, se tradičně považuje sv. Augustin. Měl ho složit, když byl ještě jáhnem. Toto mínění se opírá o skutečnost, že staré liturgické knihy, ve kterých se Exsultet vyskytuje, uvádějí jako autora sv. Augustina (např. Missale Gothicum ze 7. stol.). Navíc sv. Augustin ve svém díle *De civitate Dei* (XV, 22) cituje tři verše tohoto chvalozpěvu.

Exsultet se skládá ze čtyř částí. Nyní se nad nimi zamysleme se podrobněji.

První část velikonočního chvalozpěvu je prolog, ve kterém jáhen vyzývá k Boží oslavě a k radosti. Nejdříve oslovuje pro nás ještě neviditelný svět andělů: "Zajásejte již, zástupy andělů